

Herudover er det i stk. 1, nr. 1, foreslået, at også overtrædelse og fortolkning af hovedoverenskomster og hovedaftaler, der svarer til en mellem de 2 hovedorganisationer indgået hovedaftale, skal kunne indbringes for arbejdsretten. Baggrunden for, at overtrædelse af »hovedoverenskomster« er foreslået medtaget i bestemmelsen, er, at der bl. a. inden for visse af de nye områder benyttes betegnelsen hovedoverenskomst synonymt med hovedaftale. Forslagets stk. 1, nr. 1, tager derimod ikke sigte på sådanne hovedoverenskomster, der blot er en betegnelse for almindelige kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold.

Efter gældende praksis anser arbejdsretten sig for kompetent til at behandle fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med rettens behandling af sager om overtrædelse af overenskomster.

I *stk. 1, nr. 2*, fastslås den almindelige regel, at overtrædelse af overenskomster skal kunne indbringes for arbejdsretten, når der er tale om kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 3*, svarer med redaktionelle ændringer, bl. a. som følge af forslaget til *stk. 3*, til gældende lovs § 4 B, nr. 5-7.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, er indsat under hensyn til det ønskelige i, at et så vigtigt spørgsmål afgøres af arbejdsretten og ikke ved faglig voldgift, som efter den i 1969 bortfaldne Hovedaftale.

Med hensyn til forslaget i *stk. 1, nr. 5*, henvises til de almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 2* om, at arbejdsstandsninger straks skal indberettes til organisationerne, og at der skal afholdes fællesmøde dagen efter en arbejdsstandsningens begyndelse, skyldes dels ønskeligheden af at begrænse arbejdsstandsningers varighed ved en hurtig organisationsmæssig behandling, dels forslaget til § 12, stk. 2, hvorefter arbejdsstandsninger under visse betingelser ikke skal medføre bodsansvar, såfremt arbejdet genoptages inden fællesmødets afholdelse eller deltagerne i arbejdsstandsningen har fulgt en henstilling fra fællesmødet om straks at gå i arbejde.

Er en arbejdsgiver ikke organiseret, påhviler det arbejdsgiveren selv at begære fællesmøde afholdt.

I forslagens *stk. 3* er indeholdt visse begrænsninger i adgangen til at indbringe sager for arbejdsretten. Der er herunder i *stk. 3, 1. pkt.*, fastslået den almindelige regel om, at en overenskomst-overtrædelse for så vidt angår lønmodtagerside skal være foretaget af en lønmodtagerorganisation eller af flere medlemmer af en sådan i fællesskab som betingelse for, at overtrædelsen kan indbringes for

arbejdsretten. I den gældende lov findes tilsvarende bestemmelser i § 4 B.

I *stk. 3, 2. pkt.*, er foreslået opretholdt bestemmelsen i den gældende lovs § 4 B, første led, om, at overtrædelser af overenskomster ikke skal kunne indbringes for arbejdsretten, hvis der i det pågældende overenskomstforhold er indeholdt bestemmelser i modsat retning. Bestemmelsen må ses på baggrund af den almindelige regel i dansk ret, hvorefter parterne altid vil kunne aftale, at uoverensstemmelser mellem parterne skal afgøres ved voldgift.

I *stk. 4* er det foreslået – i overensstemmelse med, hvad der nu gælder efter lovens § 4 C – at også andre uoverensstemmelser mellem arbejdsgivere og lønmodtagere end de i *stk. 1* nævnte kan indbringes for arbejdsretten, hvis retten billiger det, og der mellem en arbejdsgiverorganisation og en lønmodtagerorganisation eller mellem en enkeltvirksomhed, herunder en offentlig institution, og en lønmodtagerorganisation derom er truffet aftale.

I praksis har reglen sjældent været bragt i anvendelse, men det er fundet hensigtsmæssigt at bibeholde den.

Til § 10.

Forslaget i *stk. 1* svarer i det væsentlige til gældende lovs § 10, stk. 1, 2. pkt.

I *stk. 2* foreslås, at retten kan afvise en sag, hvis den skønnes at være af så ringe betydning, at den ikke står i rimeligt forhold til omkostningerne ved sagens behandling. Den foreslåede bestemmelse findes mere hensigtsmæssig end bestemmelsen i den gældende lovs § 17, stk. 3, der som kriterium for afvisning har organisationens ringe betydning.

Til § 11.

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til gældende lovs § 5 B, nr. 1. Det foreslås dog – i overensstemmelse med gældende retspraksis – at der i loven medtages en bestemmelse om, at den enkelte lønmodtager ikke kan søge sig tilkendt et påstået lønkrav ved de almindelige domstole, når den manglende betaling skyldes uenighed af faglig karakter.

Til § 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Forslaget i *stk. 1* svarer med redaktionelle ændringer, bl. a. som følge af forslaget til § 9, stk. 1, til gældende lovs § 5 A, nr. 1.

Med hensyn til *stk. 2* bemærkes, at i forhold til den gældende lovtækt er et egentligt erstatningspunkt ved fastsættelse af bodens størrelse op-